

Zborový list

POPRADSKÝCH EVANJELIKOV

číslo II / 2011

MAREC - APRÍL

V JEHO ŠLAPAJACH AŽ DO JERUZALEMA

V jednej anglickej koledě sa spieva o dobrom kráľovi Václavovi, ktorý nosil almužny chudobným a chodil bosými nohami v snehu. Jeho páža ho nasledovalo, ale bolo mu veľmi zima. Kráľ mu poradil, aby šiel za ním a vstupoval nohami do jeho šľapají. A tu sa stal div. Páža už necítilo zimu, nohy ho neozíabali. Je to pekná legenda.

Mnohým kresťanom, ktorí si uvedomovali, že nasledujú Krista, sa ich životný údel, utrpenie, či dokonca mučeníctvo nezдалo až také ťažké. Kto nasleduje Krista, vstupuje do Jeho šľapají, preniká do Jeho myslenia, do Jeho života. A naopak, Kristus naplňa svojho učeníka. A takto by to malo byť s každým kresťanom. Aj v tomto pôstnom období chceme v duchu kráčať s Ježišom cestou do Jeruzalema, chceme mu hlbšie porozumieť a precítiť Jeho lásku k nám, ktorá Ho viedla cez utrpenie až k bolestnej smrti na kríži.

Nech je toto pôstne obdobie časom nášho duchovného rastu, keď pri počúvaní pašiových príbehov precítime veľkosť Božej lásky k nám.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Žid 9:22, Z časopisu „Radostná zvest“ č. 20 pripravila Zuzana Valeková

Maliari a sochári zobrazujú ukrižovanie Ježiša rôznymi spôsobmi. Niektorí ukazujú Ježiša natiahnutého na kríži so škvŕnami krvi na Jeho rukách a nohách. Iní sa snažia byť historicky presnejší tým, že zobrazujú Ježiša na celom tele pokrytého krvou a ranami.

Prečo je pre nás potrebný zakrvavený kríž? Treba vlastne ukazovať Ježišovu krvavú smrť? Boh nám dáva jasnú a priamu odpoveď vo svojom Slove: „Bez vylitia krvi niet odpustenia.“ (Žid 9:22)

Prečo je Boh vo svojom vysvetlení taký priamy? Jeho vysvetlenie je také priame preto, lebo On taktiež povedal, že „osoba, ktorá hreší, zomrie!“ (Ezech 18:20). To znamená, za každý hriech, ktorý spáchate, aj za svoje tajné hriechy, si v Božích očiach zaslúžite smrť. „Lebo keby niekto celý zákon zachoval, ale previnil by sa v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým“ (Jak 2:10).

Bez krvavého ukrižovania Krista nemáte žiadne odpustenie. Kristov kríž je jediný základ Božieho odpustenia PRE VÁS.

Prostredníctvom svojho proroka Izaiáša Boh hovorí: „Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami

sa nám dostalo uzdravenia“ (Iz 53:5). Inými slovami, keby Ježiš nezomrel krvavou smrťou na kríži, nad vašimi hlavami by ešte stále visela kliatba vašich minulých hriechov (Gal 3:13).

Ak nabadúce uvidíte zakrvavený kríž vo filme alebo na obraze, scénu, ktorá ukazuje strašné utrpenie a Ježišovu vyliatu krv, nepovedzte jednoducho, že vám to pripadá odporné. Namiesto toho si spomeňte, že vaše hriechy spôsobili strašné utrpenie Krista, utrpenie také odporné, že niektorí ľudia sa naň nemôžu pozeráť bez toho, aby sa neodvrátili. Aj napriek hroznému Kristovmu ukrižovaniu, môžete sa každý deň radovať, že Ježišovými krvavými ranami ste „uzdravení“ zo všetkých svojich hriechov a zlyhaní (Iz 53:5).

Raduj sa! Kristova krv je pre teba! Krvavou smrťou na kríži sa Boh rozhodol obetovať svojho jediného Syna, aby touto krvavou smrťou získal odpustenie PRE TEBA!

Modlitba: Drahý Pane, sústreď moje oči na svoj zakrvavený kríž (Žid 12:2). Svojím živým Slovom a Duchom ma usvedč z môjho strašného hriechu a z môjho podielu na hroznej smrti Tvojho Syna. Cez Tvoj dar pokánia a odpustenia, ktorý som dostal cez Ježišovu krv, naplň ma radosťou zo vzkriesenia Tvojho Syna. Modlím sa v mene Ježiša. Amen.

Zdroj: internet

Jeden starý kňaz prišiel raz v jedno veľkonočné nedeľné ráno do kostola a doniesol so sebou hrdzavú, skrievenu starú vtáčiu klietku, ktorú položil vedľa oltára. Viacerí ľudia v údive nadvihli obočie, keď prehovoril. „Včera som sa prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol túto klietku. Boli v nej tri malé vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil som ho a spýtal sa: „Čo to tam máš, synak?“ „Len pár starých vtákov,“ odpovedal. „Čo chceš s nimi robiť?“ spýtal som sa. „Zobrať ich domov a hrať sa s nimi,“ odpovedal. „Budem ich dráždiť, aby sa pobili. Stavím sa, že to bude zábavné.“ „Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a prestane ťa to baviť. Čo urobíš potom?“ „Ale, mam aj zopár mačiek,“ povedalo malé chlapčisko. „Rady si na nich pochutia.“

Na moment som onemel, ale potom som zašepkal: „Kolkó chceš za tie vtáky, synak, čo?“ „A na čo by vám boli, pán farár? Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú a vôbec nie sú pekne!“ Znova som sa spýtal: „Kolkó? Chlapec si ma premeral, ako by som bol bláznivý a povedal: „Tisíc korún!“ Siahol som do vrečka a odpočítal peniaze. Na konci aleje som klietku otvoril a klopaním na mriežku

klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. To vysvetľuje prítomnosť klietky v kostole.

V takýchto prípadoch by sme sa mali riadiť učením pána Ježiša Krista. Jedného dňa sa rozprával Ježiš s Diablom. Satan sa práve vrátil z rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil: „Nuž, Pane, práve som nachytl plný svet ľudí. Nastavil som pascu, starú návnadu, vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!“ „Čo s nimi budeš robiť?“ spýtal sa Ježiš. Satan odpovedal: „Cha, budem sa zabávať! Budem ich učiť ako sa sobášiť a rozvádzať, ako sa majú nenávidieť a škodiť si navzájom, naučím ich piť a fajčiť a preklíňať. Naučím ich ako vynájsť pušky a bomby a navzájom sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!“ „A čo urobíš potom?“ spýtal sa Ježiš. „Zatratím ich!“ hrdo sa vypol Satan. „Kolkó za nich chceš?“ spýtal sa Ježiš. „Hádam by si tých ľudí nechcel?! Niet v nich ani štipky dobra! Keď si ich vezmeš, budú ťa len nenávidieť. Napľujú na teba, budú ťa preklíňať a zabijú ťa! Určite ich nechceš!“ Ježiš sa opäť spýtal: „Čo za nich chceš?“ Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: „Každú Tvoju slzu a všetku Tvoju krv!“ Ježiš povedal: „Chcem ich všetkých zachrániť!“ A zaplatil svojou smrťou na golgotskom kríži...

Zuzana Hybenová

Výročné konventy

Prvé dva mesiace roka sú zamerané na bilancovanie duchovnej i hospodárskej činnosti CZ na konventoch. Hodnotenie začalo 30. januára výročným konventom vo filii Spišská Sobota, pokračovalo 6. februára v dcérocirkvi Stráže a 20. februára súčasne v matkocirkvi i celom CZ Poprad. Pán Ježiš sa aj v minulom roku priznával k práci v CZ a veríme, že ju požehná aj v roku 2011.

Seniorátne stretnutie MoS

Prvé tohtoročné seniorátne stretnutie Modlitebného spoločenstva Tatranského seniorátu sa konalo 6. februára a z nášho CZ sa ho zúčastnilo šesť sestier. V krásne upravených priestoroch Evanjelického domu v Podolínci nás veľmi srdečne privítala sestra farárka Mária Kováčová a ďalší domáci s láskou a pohostinnosťou. Presvedčili sme sa, že aj počtom veriacich asi najmenší zbor v našom senioráte je ochotný prijať iných a vytvoriť prostredie, aby sa zúčastnení bratia a sestry cítili radostne a požehnané.

Téma, ktorú predniesol brat Mikuláš Lipták – Modlitby za druhých – prítomných povzbudila a utvrdila v tom, že modliť sa za druhých je nielen naša výsada, ale hlavne povinnosť.

Svetový deň modlitieb 2011

Prvý marcový piatok je venovaný Svetovému dňu modlitieb. V tento deň v mnohých krajinách sveta kresťanské ženy organizujú stretnutia a pozývajú k spoločným modlitbám všetkých – mužov, ženy, mládež i deti všetkých kresťanských cirkví. Svetový deň modlitieb sa koná každý rok od roku 1920. Pre každý rok je stanovená biblická téma, ktorú rozpracujú ženy vždy z inej krajiny. Materiály pre tento rok, na tému: „Koľko máte chlebov?“, vypracovali ženy z juhoamerickej krajiny Chile. Tak sme sa my, rovnako ako všetci účastníci SDM u nás i v celom svete, mohli dozvedieť o živote v ich krajine, o ich starostiach. Na znak solidarity sa uskutočnila aj zbierka finančných prostriedkov, určená pre pôvodné obyvateľstvo Chile, Mapuchov (Mapučov), ktorí prežívajú rôzny sociálny a politický útlak. Projekt, ktorý sa bude realizovať zo zbierok, bude podporovať ich vzdelávanie v základoch zdravotvedy, používania jednoduchých a im dostupných liekov, vzdelávanie v oblasti rôznych remesiel, pestovaní zeleniny a pod. Svoje výrobky a produkty potom budú ženy predávať, aby získali finančné prostriedky na zaopatrenie rodiny. Účastníci SDM v našom CZ prispeli do zbierky sumou 110 Eur. Zbierkou sme vyjadrili solidaritu a spoločné prežívanie trápenia a starostí sestier a bratov v ďalekom Chile

i to, že sa modlíme jedni za druhých a delíme sa aj o svoje hmotné statky. Je len na škodu, že záujem o SDM svo-

jou účasťou prejavil len nízky počet našich cirkevníkov.

JEŽIŠ - NAŠA JEDINÁ NÁDEJ

Anna Petrová

„Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený a tým je Ježiš Kristus“. (1Kor 3:11)

Milujúce srdce Pána Ježiša túži zachraňovať. V tichosti sa chce zhovárať s nešťastným človekom. „Vylej predo mnou svoje srdce! Povedz mi všetko, čo ťa trápi a ťaží. Takto znie volanie každému, kto ešte neprijal Jeho ponuku. Neexistuje nič vytrvalejšie, ako Jeho neuhasínajúca túžba po duši obťaženej hriechom. Už ťa zasiahla? Už si ju vypočula?

V tomto duchu sa nieslo stretnutie žien Aglow v priestoroch zborovej miestnosti evanjelickej cirkvi a. v. 12.3.2011. Aglow sa zaujíma nielen o ženu ako takú, ale aj o celé rodiny a o generáciu, ktorá prichádza po nás.

Vieme, že Boh si želá, aby sme hovorili, že je čas milosti a on chce dať ľuďom nové začiatky. Slová prezidentky Aglow na Slovensku Rút Krajčiovej z evanjelia Jána 4:6-26, pozvali prítomné k Jákobovej studni. Pri nej čaká Osloboditeľ, pre ktorého neexistuje beznádejný prípad „...toho, kto príde ku mne, nevyhodím“ (J 6:37). On obracia pozornosť ženy samariťanky od pozemskej studne na seba,

na prameň života. Žiaľ nie každý prijíma ponuku. Sú mnohé, ktoré napriek svojej poviazanosti odmietajú ponuku Pána Ježiša. Odmietajú vodu života. Pán však nikoho nevyklučuje. Každému znie radostné posolstvo vykúpenia, ale rozhodnúť sa musí každý sám. Aj v to sobotné odpoľudnie Pán Ježiš nečakal zbytočne. Jedno srdce zatúžilo piť túto vodu plnými dúškami. Aký úžasný dar a aký Darca!

Pozdravné slová zborového farára Dr. Bednára z evanjelia Lukáša 5:1-11 poukázali na to, že je okolo nás veľa hľadajúcich ľudí. Naučme sa ich milovať Ježišovu láskou. A potom poslúchnime jeho príkaz, vykročme v pokore a závislosti od Neho a zvestujme im slovo o kríži.

Pozn.: Aglow je medzinárodné kresťanské spoločenstvo žien, ktoré spája ženy zo všetkých kresťanských spoločenstiev a ženy hľadajúce pravdu a zmysel života. Aglow v preklade znamená žiara, vrúcnosť. Názov hnutia bol prijatý na základe verša z Biblie Novej zmluvy: „...v prácach nie leniví, duchom vrúci, Pánovi slúžiaci...“ (Rim 12:11)

*Z nemeckého originálu preložila
Anna Chábová*

Cítiš sa osamelo alebo zabudnu-
to? Trápiš sa kvôli niečomu? Myslíš
si, že sa o teba nikto nezaujíma? Po-
tom ťa chcem potešiť: nie si sám. Bo-
žia silná a milujúca ruka je vystretá,
aby tvoju neistú ruku mohla zachy-
tiť. Boh ťa miluje a má veľký záujem o
teba, aj keď si to možno vôbec nevieš
predstaviť. On pozná všetky tvoje sta-
rosti. Vie ako sa máš, ba čo viac - cíti
s tebou. Všetkým, ktorí k Nemu pat-
ria, sľubuje: „Neopustím ťa, ani neza-
nechám“ (Židom 13,5). Ako veľmi sa o
teba zaujíma, ukazujú tieto body:

Božia sila pre teba! Možno si čas-
to na hranici svojich síl a vôbec nemáš
silu ani chuť niečo urobiť. Ale Boh ti
chce pomôcť. Pozýva ťa, aby si mu
zveril všetky svoje trápenia a túžby:
„Na Hospodina uvrhni svoje bremeno
a On ťa udrží“ (Žalm 55,23). Na Boha
sa môžeme vo všetkom spoľahnúť, lebo
On nám sľúbil, že sa o nás postará.
Aký oslobodzujúci pocit! Možno sa si-
tuácia hneď nezmení, ale môžeš veriť,
lebo Hospodin „ustatému dáva silu a
rozhojňuje moc bezvládneho“ (Izaiáš
40,29).

Božie svetlo pre teba! Pre mno-
hých ľudí je život ako dlhý tunel bez
svetla: sú ubití, smutní a depresívni.
Na jeho konci nevidia žiadne svetlo.
Možno sa aj ty cítiš podobne. Preto k

tebe volá Ježiš Kristus: „Ja som svet-
lo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude
chodiť v tme, ale bude mať svetlo ži-
vota“ (Ján 8,12). Keď sa ti tvoj život zdá
byť smutný a beznádejný, tak sa pev-
ne drž Ježiša, aby si si aj ty mohol po-
vedať: „Hospodin je mojím svetlom a
spásou, koho sa mám báť? Hospodin
je pevnosťou života, koho sa mám ľa-
kať?“ (Žalm 27,1).

Boží dar pre teba! Božia láska sa
prejavuje v tom, že Hospodin nám
hriešnym ponúka večný život: „Lebo
odmena za hriech je smrť, ale Božím
darom milosti je večný život v Kristo-
vi Ježišovi, Pánovi našom“ (List Rím-
skym 6,23). Jasne nám hovorí: „Lebo
tak Boh miloval svet, že svojho jed-
norodeného Syna dal, aby nezahynul,
ale večný život mal, kto verí v Neho“
(Ján 3,16). Pre každého, kto dôveruje
Ježišovi, začína večný a osobný vzťah s
Hospodinom. No nie je to krásne?

Hospodin sa ťa pýta! Ako odpo-
vieš na Jeho lásku? Cena, ktorú Je-
žiš Kristus zaplatil, aby nás vykúpil z
hriechov, bola veľmi vysoká. V Biblii
sa píše: „Veď viete, že ... vykúpení ste
boli nie porušiteľnými vecami, strieb-
rom alebo zlatom, ale drahou krvou
nevinného a nepoškvrneného Barán-
ka Krista“ (1. Petra 1,18-19). Uvedom si,
ako veľmi ťa Ježiš musel milovať, keď
sa za teba obetoval. Boh čaká na tvoju
odpoveď, či prijmeš Jeho obeť.

Katarína Slučiaková

Tento dej zapadá do obdobia rekonštrukcie námestia v Poprade. Bolo letné sporné sobotné predpoludnie. Slnko riadne pripekalo, neklamný znak blížiacej sa búrky. A ona na seba nenechala dlho čakať. V sprievode silných lejakov pustošila.

Neodkladne som musela ísť do mesta, až tam na východ z mesta, na Levočskú ulicu. Naplánovala som si, že keď dážď zoslabne, prebehnem krížom cez trhovisko. Neviem, aká myšlienková zaneprázdnenosť spôsobila, že som nešla cez trhovisko, ale popred náš kostol. Alebo kto z času na čas naše kroky určuje? Na ceste nad rohom kostola ma so zlomeným hlasom pristavil náš vtedajší zborový kurátor brat Ján Timčák slovami: „Pozrite, čo sa to s tým naším kostolom robí!“ Vôkol dažďového zvodu na zemi veľké rozbúrené jazero. Dažďové kvapky vyskakujúce nad hladinu, akoby sa nám chceli vysmievať. Nezmožila som sa na žiadne slovo, lebo v tej chvíli som sa cítila byť veľmi zahnaná, že som tadiaľ prešla nevšímavo. Brat kurátor tam nebol ako náhodný okoloidúci. On sa tam zámerne prišiel pozrieť, ako si iba pred časom od nánosov štrku vyčistený odpadový kanál s privalovým dažďom poradí. Nenáležitý spád kanála i otrasy spôsobené ťažkými mechanizmami, urobili svoje. Brat kurátor svojou prí-

tomnosťou havárii nezabránil, ale čo videl, bolo podnetom na to, že v najbližších dňoch sa skupina presbyterov v príslušnej organizácii dožadovala opakovaného vyčistenia kanála.

Opustím nateraz zašlý čas rozkopaného námestia v Poprade, do ktorého spadá opísaný dej a prenesiem sa do prítomnosti. V minulom roku vedenie zboru nepriaznivé vplyvy na vonkajší vzhľad kostola odstránilo. Postrehli sme novú zvislú izoláciu obvodového múra a našu pozornosť upútala nová oku lahodiaca izolačná lemovka z prírodného kameňa. Odtok dažďovej vody je napevno usmernený do odtokového kanála. V kostole nás už nevyrušujú početné trhliny omietky, lebo zbor ich dal prácne odstrániť.

Medzičasom sa z našej mysle vytratil aj spomienky na iné poškodzovanie omietok v kostole tým, že po zapnutí vyhrievacích telies voda z rozmrzajúcich stien stekala po omietkach svojimi cestami. Vtedajší zborový dozorca Ing. Vladimír Gallo sa dovtedy neúnavne zasadzoval o výmenu všetkých kostolných okien, kým k nej nedošlo. Koľko bolo pri tom práce, prevažne v riskantných výškach a koľko psychickej záťaže na zborového farára Libora Bednára, si môže každý domyslieť.

Koncom minulého roka sa náš zborový brat farár z kazateľnice veľmi dôstojným spôsobom – v mene nás všetkých, ale aj v mene svojom – prihovril bývalému zborovému farárovi

Mgr. Jánovi Pavlovičovi pri príležitosti jeho jubilejného životného medzníka. Dodala by som, že práve v tomto roku uplynie 25 rokov odvtedy, čo sa brat farár Pavlovič, podporovaný zborovým presbyterstvom, v roku 1986 odhodlal pre vymaľovanie interiéru nášho chrámu. Musím znova zopakovať – koľko bolo pri tom rozmanitej práce, jednoduchej, odbornej, umelecko-odbornej, prevažne v riskantných výškach a koľko psychickej záťaže pripadlo na brata farára Pavloviča – úsudok si môže urobiť každý sám. Dôležité bolo, že pri týchto aktivitách bol Pán Boh prítomný so svojou pomocou a že sa práce podarili bez najmenšieho úrazu.

Vrátim sa k odtoku dažďovej vody na rohu kostola. Je nesporné, že stavby osadené pod úrovňou verejnej kanalizačnej siete (a k takýmto náš kostol patrí) si vynucujú ľudskú obozretnosť. Táto obozretnosť či prevencia spočíva v tom, že v priebehu dlhotrvajúcich dažďov, resp. búrkových lejakov, budeme popri kostole prechádzať s otvorenými očami. Lebo priľahlý terén na druhý, tretí deň po daždi o prípadnej havárii odtokového kanála už nič neprezradí. Nechcem tým vnucovať svoj názor, iba posúvam ďalej vyzozorovanú úzkosť z prestrašených očí bývalého kurátora z vyššie opísanej hrôzy, valiacej sa na náš kostol...

ZLOMENÝ, ALE NAPLNENÝ NÁDEJOU...

Dominik Morin, Dobrá sejbá 2011, pripravila Soňa Slahová

Nemýlte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložnice... nebudú dedičmi kráľovstva Božieho.

A takými ste vy niekedy boli; ale dali ste sa obmyť, boli ste posvätení, ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha. (1Kor 6:9; 10:11)

„Môj život sa končí v 35. rokoch. Je bolestivo skrátaný pohromou nazývanou AIDS. Nedávam to za vinu nikomu, len sebe. Moja vôľa bola dlho ako výzva Bohu, život podľa mojich okamžitých podnetov. Chcel som žiť

oslobodený od každej morálky, rozhodnutý za každú cenu uspokojiť svoju túžbu po pôžitkoch. Za každú cenu. Nestaral som sa o urážky, ktoré som robil Kristovi, ani o úpadok svojej duše a svojho tela, ani o rany zasadené druhým...

V nekonečnej Božej milosti som našiel silu poznať podľa pravdy to zlé, čo som robil, aby som Boha požiadal o odpustenie. U Neho som tiež našiel silu žiť v nádeji, v tomto očakávaní budúcej chvíle, kedy môj Stvoriteľ „zotrie každú slzu“ z mojich očí. Ale je mi ťažko, keď vidím, kde sa uberajú tisíce vás, mladých. Ste sklamaní a postupne vás vedú k strate všetkých

možností poznať radosť a šťastie pravej lásky.

Láska, tá pravá, vzniká vo vernosti a nemôže viesť k smrti. Ľudia zabíjajú lásku, keď ju znižujú na sebeckú radosť, pomíňajúcu a samovražednú. Ty, ktorý máš budúcnosť pred sebou, ty, ktorý chceš stavať na pevnom zá-

klade, povedz áno Bohu, ktorý je život a nesklame. Rozhodni sa dnes zasvätiť mu svoje srdce a svoje telo. On ti k tomu dá silu.“

Možno si aj ty povieš: „Je príliš neskoro, skazil som si svoj život... Ale nie! Obráť sa predsa k Pánovi Ježišovi!

MODLIL SOM SA ZA TEBA

*“Modlil som sa za teba.” Lukáš 22:32
Pri prameni, Charles Spurgeon*

Aká povzbudivá je myšlienka na Spasiteľovu nikdy nekončiacu intervenciu za nás! Keď sa modlíme, on prosí za nás a keď sa nemodlíme, on obraňuje náš prípad a jeho naliehavé prosby nás chránia od nebezpečenstiev, ktoré nevidíme.

Všimnite si slová útechy adresované Petrovi - Šimon, Šimon, Satan vás túžil mať, aby vás preosial ako pšenicu, ale - čo? Ale choď a modli sa. To by bola dobrá rada, ale takto to nie je napísané. Ani nehovorí: „Ale ja ťa udržím bdelého a budeš ochránený.“ To by bolo veľké požehnanie. Nie, je to: „Ale ja som sa za teba modlil, aby tvoja viera nezahynula.“ Málo vieme, čo dlhujeme modlitbám nášho Pána. Keď dosiahneme vrcholky neba a obzrieme sa späť na cestu, po ktorej nás Pán náš Boh viedol, ako len budeme chváliť toho, ktorý pred večným trónom napravil škodu, ktorú Satan urobil na zemi. Ako budeme ďakovať Jemu, pretože nikdy neustal, ale deň a noc

ukazoval rany na svojich rukách a niesol naše mená na svojom brnení.

Prv než Satan začal pokúšať, Ježiš ho predišiel a bránil nás v nebi. Milosť predbieha zlý úmysel. Všimnite si, nehovorí iba: „Satan vás túžil mať.“ On zadržiava Satana dokonca v jeho pravej túžbe a dusí ju v zárodku. Nehovorí: „Ale ja som túžil modliť sa za teba“. Nie, ale: „Modlil som sa za teba. Už som to spravil. Šiel som na súd a predniesol námietku, dokonca predtým, ako bola vynesená žaloba.“ Ó Ježiši, aká útecha je to, že si bránil náš prípad proti našim duchovným nepriateľom. Podkopal ich míny, odhalil ich pasce. Tu je dôvod pre radosť, vďačnosť, nádej a dôveru.

*Istota aj v nemoci,
z materiálov BTM*

„V tom je láska, nie že by sme my boli milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (1J 4:10)

Môj drahý nebeský Otče! Tak veľa sa hovorí o láske. Ty si ju však dokázal skutkom: obetoval si svojho jediného Syna – Ježiša Krista za všetkých

hriešnikov sveta. Ďakujeme Ti, že si si zamiloval aj nás, aj keď vôbec nie sme hodní Tvojej lásky. Dal si nám v živote toľko veľa dobrých darov – za všetky Ti vrúcne ďakujeme. Nadovšetko Ti však ďakujeme za Pána Ježiša Krista, ktorý je aj naším Spasiteľom a spolahlivým sprievodcom v živote. Ďakujeme Ti, že s Tvojou láskou a požehnaním môžeme vždy počítať. Amen.

MODLITBA

Mária Benková, členka MoS ECAV

Pane Ježiši, ďakujem Ti, že si podstúpil cestu kríža a smrti, ale aj víťazstva. Vydobyl si tak pre nás slobodu, ktorú ponúkaš každému jednému z nás. Prosíme Ťa, daj, aby sme si túto slobodu Tvojich detí vážili a v nej radosne žili. Daj nám prežívať úprimnú radosť z Tvojej lásky a daru spásenia pre celý svet. Hoci si to nezaslúžime, buď našou silou a cieľom nášho života.

Pane Ježiši, premieňaj srdcia našej mládeže, veď ju na cestu viery a lásky, daj im do cesty kresťanov, ktorí ich privedú k Tebe, dotkni sa ich srdce, povzbudzuj ich v ťažkostiach, daj im silu, aby Ti dôverovali, aby v Tebe hľadali záchranu pred zlom, ktoré je v tomto svete.

Pane, viem, že som slabá a hriešna – veľa ráz nechcem urobiť zle, a predsa to urobím – prosím Ťa, odpusť mi a daj nám všetkým silu konať to, čo je Tvoja vôľa, aby sme nehľadali hodnoty tohto sveta, lebo sú pominuteľné, ale, prosím, daj nám Ducha Svätého, aby nás viedol a posilňoval, aby Tvoje kráľovstvo bolo v nás, v našich rodinách i v cirkvi. Amen.

Elena Bakurová

Vo februárovom vydaní časopisu „Cestou svetla“ som si, okrem iného, prečítala článok „Vnútná misia – naliehavá úloha cirkvi“. Zamýšľala som sa nad tým, čo nám kresťanom chce povedať. Myslíme si, že sme ozajstní kresťania? Či robíme to, čo nám prikazuje Písme sväté? Či mu naozaj rozumieme?

Vrátim sa späť do svojich mladých rokov, keď som sa pripravovala na konfirmáciu. V mojej mysli sa všetka tá príprava vybavovala iba ako dejiny – že sa to stalo, že Židia ukrižovali Ježiša, atď. Učili sme sa verše a žalmy naspamäť, ale ich obsahu sme vôbec nerozumeli. Až dodnes sa mi vybavujú a viem ich stále naspamäť. To všetko neznamena nič, ani to neviem dať ďalej tým, ktorí potrebujú poznať pravdu o Ježišovi a Jeho poslaní na tejto zemi. Že sa vzdal svojho majestátu, ponížil sa na úroveň človeka, aby nás zachránil od hriechu a aby sa mohol priblížiť aj k tomu najjednoduchšiemu človeku, ktorý skôr pochopí Jeho poslanie na zemi ako človek naplnený mnohými vedomosťami.

Čo nám hovorí Biblia o znovuzrození? Keď prišiel k Nemu farizej menom Nikodém, pýtal sa: „Majstre, viem, že si učiteľ, ktorý prišiel od Boha: lebo nikto nemôže činiť znamenania aké Ty činiš, ak len Boh nie je s ním.“ Ježiš mu odpovedal: „Veru, veru, hovorím ti:

Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie.“ Nikodém sa spýtal: „Ako sa človek môže narodiť keď je starý? Nemôže predsa druhý raz vojsť do života matky a narodiť sa!“ Ježiš odpovedal: „Veru, veru ti hovorím: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho.“ (J 3,1-5)

Týmto Ježišovým slovám porozumieme iba ten, ktorý sa znovuzrodil a prijal Ducha Svätého, ktorý dáva múdrosť. Dostaneme ju vtedy, keď s úprimným srdcom o ňu prosíme v modlitbe (nájdeme ju aj na posledných stranách Gideonky).

Veľmi veľkú múdrosť nám dáva aj List Jakuba od 1. po 5. kapitolu, ako sa máme správať v každodennom živote, ako šíriť evanjelium ďalej vo svojej rodine, pri rôznych návštevách a stretnutiach so známymi, ktorí sú ešte neveriaci. Zarmucuje ma to, keď sa hovorí o všeličom, o problémoch tohto sveta, ale keď príde rozhovor na tému o Bohu, ľudia prechádzajú na inú tému, alebo jednoducho sa zdvihnú, lebo už musia ísť.

Ale aj tak sa nevzdávajme, pomodlime sa za nich a verme, že príde ten čas, keď Pán bude konať aj v ich živote. Preto si prajme, aby nám náš Pán dal dostatok času na otváranie tajomstiev vo Svätom písme, lebo On má byť v našom živote na prvom mieste.

Elena Bakurová

Zamýšľame sa niekedy čo je potrebné na to, aby sa vybudovali vzťahy, ktoré sa upevňujú a rastú aj vtedy, keď pociťujeme rôzne tlaky dnešného sveta?

Som vdova, žijem sama v domácnosti, ale hovorím si, že nie som sama, je so mnou môj Pán. Pána Ježiša Krista som prijala do svojho srdca ako môjho Spasiteľa a Ochrancu, ktorý mi dáva svoj Boží pokoj spolu s Duchom Svätým. Toto všetko nie je možné bez viery v Neho. Vo všetkom čo konám, sa snažím používať vieru na vyriešenie akéhokoľvek problému, ktorý povstane v mojom každodennom živote. Nemôžem tvrdiť, že je všetko ideálne, že neprídu aj pochybnosti. Priznám sa, že večer, keď je tma bojím sa ísť sama cez mesto. Myslím si, že aj strach je hriech a nedôverujem Pánovi. Ale modlím sa za to. Verím, že aj tu Pán bude konať.

Viera je produktom nášho poznania Božieho slova. Pavol v Rím 10,17 povedal: Tak teda viera je z počutia a počutie skrze Slovo Božie. Ak sa chceme v našich životoch a vzťahoch držať

Božieho slova, musíme vedieť, čo nám ono hovorí, musíme prijať Slovo svojimi ušami a očami.

Kto chodí pravidelne na Služby Božie, každú nedeľu si vypočuje veľmi hodnotné kázne nášho kazateľa, ktorý žije Slovom. Keď si denne nájdeme čas pre Bibliu, potom lepšie porozumieme slovám kazateľa, získame odpovede na situácie v našom živote, budeme mať hodnotnejšie spoločenstvo s Bohom, budeme počuť čo nám Svätý Duch hovorí, v čom sa máme zlepšiť. Toto je cesta, ako sa Slovo dostáva do našich srdc. Keď je Slovo v našich srdciach, potom mení aj naše zmýšľanie, vylepšujú sa vzťahy v rodine aj medzi inými ľuďmi. Preto nebudme pohodlní, niekedy leniví. Pán nás volá okrem nedeľňajších bohoslužieb aj vo štvrtok, aby sme otvorili Biblie, aj svoje srdcia, snažili sa porozumieť tomu, čo nám chce hovoriť Pán a šírili to ďalej a nehanbili sa za Evanjelium Kristovo, ktoré slúži na spasenie tomu, kto v Neho verí.

Preto staňme sa dobrými kresťanmi, takými akých nás chce mať náš Pán!

HROBÁR AKO POMOCNÍK PRI ZMŔTVYCHVSTANÍ

Peter Karner; Prevzaté z Evangelického týdeníku Kostnické jiskry, roč. 88, č. 27/2003 z 13. 8. 2003 (Oddychové čítanie)

Kto chce niečo vedieť presne, musí sa spýtať odborníkov. Aj na smrť jestvujú odborníci. Nemyslím teraz na lekárov a farárov, ale na tých,

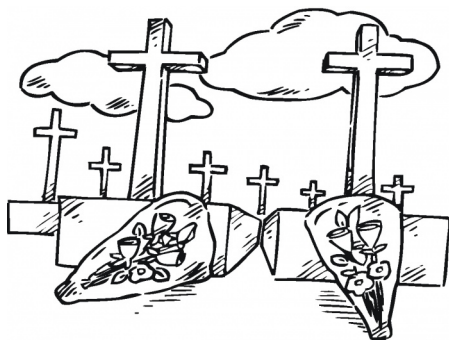
ktorým mŕtvy patrí úplne: vedú život medzi mŕtvymi, ich parfomom je pach tlenia.

Znamená smrť koniec všetkého? Hrobár to vie: „Šupneme tam rakvu, zahádzem to a šlus. Aj kamaráta hrobára sme práve takto pochovali. Všetci tam pôjdeme. Nič nezostane. Veď predsa ani nemôže zostať – nič. Ako sa to kedysi vravievalo: Kto inému jamu kope, sám do nej padá. Zo zeme si prišiel a do zeme pôjdeš... My tu teraz máme všetkých v zemi. Iba žeby som niekoho zas vykopal. Hrobár je realista, stráži si svoje mŕtvy. Ani jedna sa mu nestratí, to teda nie. Ešte aby som mal opletačky. Ale kto by dnes kradol mŕtvy? Hrobár si to už postráži, aby všetky mŕtvy ležali v zemi – ako hrozienka v koláči.“

„My tu včul máme všetkých v zemi.“ Hovorí to dosť hrdo, dbá o česť svojho povolania. Mŕtvy je mŕtvy, má teda len jednu možnosť, ako utiecť z cintorína: Iba žeby som niekoho vykopal.“ Ba, krásne to hrobár povedal. Tu nadobúda povolanie hrobára božský rozmer. Keby žiadneho mŕtveho nevykopal, zostanú všetci nebožtíci v zemi na večné veky. A tak mám takú víziu: Kristus ako hrobár, ktorý v posledný deň pôjde a vykope všetkých mŕtvych, aby mohli povstať.

Alebo, možno: Kristus v posledný deň pôjde a vykope hrobárov. Tí potom zas vykopú všetkých ostatných nebožtíkov. Pozrime, hrobár má zaisťované pracovné miesto i na onom svete. Tu je pozemským zakopávačom mŕt-

vych, tam bude nebeským vykopávačom mŕtvych. Aj na zmŕtvychvstanie je totiž potrebný personál. Podrobnosti takejto práce pri zmŕtvychvstaní opísal Abraham a Santa Clara voľne podľa proroka Ezechiela: „Tu hlava, tam iba pol hlavy, tu temeno, tam zas zub, tu koleno, tam rebro, o kus ďalej lakeť, inde píšala. Ako keby padali snehové vločky. Každý totiž pozhľadáva svoje údy, kam patria.“ Myslím, že Ezechiel chodil z miesta na miesto, z jednej strany na druhú stranu, aby videl, či sa všetky údy dostali na predchádzajúce miesto. Dosť možné, že keď videl píšťalu pri hlave, dohovárať jej. To sa predsa nerobí! Marš preč! A skoro tam, kam patríš! Presto! Rýchlo a bez odvrávania! Až potom kosti začali obrastať šľachami, žilami a mäsom. Zmŕtvychvstanie ako gigantická skladačka? A hrobári – tí vedia, „ktoré kosti pasujú k sebe“. Preto Kristus v onen deň povie hrobárom: „Tak, páni! Teraz začneme so zmŕtvychvstaním. Bude to makačka. Vykopte všetkých, ktorých tam máte pochovaných!“

KAM SA STRATIL ZÁRMUTOK? VÝZVA K POKÁNIU, PLAČU, PRÍHOVORNÝM MODLITBÁM A PREMENE

David Wilkerson

<http://vimeo.com/16139097>

Vidím, ako svet viac a viac vchádza do cirkvi, ovplyvňuje cirkev, namiesto toho, aby cirkev ovplyvňovala svet. Vidím, ako Boží dom ovláda hudba, vidím, ako zábava vládne v Božom dome. Posadnutosť zábavou v Božom dome a nenávisť k napomínaniu a k náprave. Ale to už nikto nechce počuť...

Kde zmizol hlboký vnútorný zármutok z Božieho domu? Čo sa stalo s utrpením v službe? Sú to slová, ktoré v dnešnom na konzum orientovanom svete už nepočujeme.

Hlboký vnútorný zármutok znamená extrémnu bolesť a ľútosť. Emócie také dokmášané, až sa stávajú bolesťou. Akútna, hlboko pociťovaná vnútorná bolesť nad stavom, v ktorom sa nachádzaš, alebo v ktorom je tvoje okolie. To je utrpenie. Hlboká bolesť. Hlboký zármutok a ľútosť. Agónia Božieho srdca.

Toľko nám záleží na našej náboženskej reči alebo slovách o prebudení, a pritom sme sa stali takí vlažní! Ale každá skutočná túžba sa rodí z hlbokého zármutku. Každá skutočná túžba po Kristovi prichádza z ponorenia, krstu do utrpenia. Hľadajte v Písme a uvidíte, že keď sa Boh rozhodol obnoviť situáciu, keď sa niečo nachádzalo v troskách, tak vždy tú-

žil zdieľať svoje vlastné trápenie, spôsobené tým, že videl, čo sa deje Jeho cirkvi a Jeho ľudu – túžil nájsť modliaceho sa človeka, aby ho mohol uchopiť a doslova ponoriť, pokrstiť do toho zármutku.

Môžeme to vidieť v knihe Nehemiáša. Jeruzalem je v troskách. Čo s tým Boh urobí? Ako Boh zareaguje na túto situáciu? Ako Boh obnoví tie ruiny? Priatelia, pozrime sa: Nehemiáš nebol kazateľ. Bol to muž zamestnaný vo vysokej pozícii. Bol to modlitebník. Boh v ňom našiel človeka, ktorý nebude mať iba svoje telesné emócie. Nielen akési obrovské emocionálne zapálenie pre vec, a potom všetko nechať tak... Nehemiáš povedal: „Bol som zlomený a plakal som a smútil som a postil som sa, potom som sa začal modliť dňom a nocou.“

Prečo tí ostatní ľudia okolo neho – prečo oni nemali odpoveď? Prečo Boh nepoužil k obnove ich? Prečo oni neprišli s Božím slovom? Pretože v nich nebola žiadna známka žiaľu a zármutku! Žiadny plač ani žiadne modlitby...

To isté v dnešnej dobe – všetko je v troskách... Dotýkajú sa ťa tieto slová? Záleží ti na tom? Záleží ti vôbec na tom, že Boží duchovný Jeruzalem – cirkev je dnes vydatá za svet? Že sa mrazivá bezcitnosť šíri po celej krajine? A ešte osobnejšie... záleží ti na Jeruzaleme, ktorý je v našich vlastných

srdciach? Všade je znamenie skazy, ktorá pomaly vysáva všetku duchovnú moc a zapálenie. Sme slepí k tejto zmesi – k tomu prelínaniu sa cirkvi so svetom, ktoré pomaly prišlo...

To je to, čo chce Diabol: Odstaviť ťa z boja a zničiť to v tebe – aby si už viac nebojoval na modlitbách, aby si už pred Bohom neplakal. Môžeš vysedať a dívať sa na televíziu, ale tvoja rodina je pritom na ceste do pekla...

Chcem sa ťa spýtať – usvedčujem ťa vôbec to, čo tu dnes hovorím? Je obrovský rozdiel medzi tým hlbokým zármutkom a iba „záujmom“ o niečo. Záujem je niečo, čo ťa baví, o čo sa zaujímaš – nejaký projekt, záležitosť, alebo nejaká starosť či potreba. Chcel by som ti niečo povedať – za tých 50 rokov kázania som sa niečo naučil: Ak sa niečo nenarodí zo žiaľu, zármutku a ľútosti – ak sa niečo nenarodí z Ducha Svätého – kedy to, čo vidíš a počuješ, tie ruiny okolo, kedy ťa to privedie na kolená, privedie do krstu súžením a zármutkom – kedy sa začneš modliť a hľadať Boha. Ja viem... Ó, môj Bože, skutočne to viem? Nie skôr, pokiaľ nie som v úplnej agónii, v úplnom zúfalstve zo stavu vecí, pokiaľ nie som premožený hlbokým zármutkom...

Pozrime sa na všetky naše projekty, naše služby, všetko, čo dnes robíme. Kde sú dnes učitelia nedeľných škôl, ktorí by plakali a smútili nad deťmi, o ktorých vedia, že nepočujú a neposlúchajú, a že sú na ceste do pekla? Viete – skutočný život modlitby začína na mieste zármutku – až keď ste ochotní svoje srdce dať do modlitby – tak Boh

začne prichádzať a začne sa s vami deliť o svoje srdce. Vaše srdce začne volať: Ó Bože, ľudia sa rúhajú Tvojmu menu! Duch Svätý je zosmiešňovaný! Nepriateľ vyšiel a skúša zničiť svedectvo o Božej vernosti! Treba niečo robiť!

Nenastane žiadna obnova, žiadne osvieženie, žiadne prebudenie, pokiaľ Bohu nedovolíme, aby nás ešte raz zlomil! Priatelia, začína byť neskoro a začína to byť veľmi vážne! Prosím, nehovorte mi, nehovorte, že vám o niečo skutočne ide, keď ste schopní hodiny len vysedať pred televíziou alebo na internete. Poďme... Pane Bože, sú tu niektorí, ktorí potrebujú prísť k Tvojmu oltáru a vyznať: Pane, už nie som to, čo som býval! Nie som tam, kde by som mal byť! Už nemám Tvoje srdce. Už nemám Tvoje modlitebné bremeno!... Prial som si iba, aby som to mal ľahké. Chcel som byť iba šťastný... Ibaže, môj Pane, tá pravdivá radosť, Tvoja skutočná radosť prichádza cestou skrze hlboký zármutok. Nič čo pochádza z tela, ti neprinesie radosť. Nezaujíma ma, koľko peňazí... Nezáužíma ma, aký nový dom... Nie je absolútne nič vo fyzickom svete, čo by ti mohlo priniesť skutočnú radosť! Iba to, čo je učené skrze Ducha Svätého, keď si mu poslušný a nasleduješ Pánovo srdce.

Postav ochranný val vôkol svojej rodiny, postav ochranný val vôkol svojho srdca – staň sa silným a neústupným voči nepriateľovi! Pane Bože, to je to, po čom túžime!

„A anjelovi laodicejskej cirkvi napíš: Toto hovorí Amen, verný a pravdivý Svedok, Počiatok Božieho stvorenia: Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlašný, ani horúci, ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst. Lebo hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nepotrebujem nič – a nevieš, že si biedny, poľutovaniahodný, chudobný, slepý a nahý. Radím ti: odo mňa si kúp zlato vyskúšané ohňom, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa zaodel a aby nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty, i masť, kto-

rou si potrieš oči, aby si videl. Ja karhám a trescem tých, ktorých milujem. Buď teda horlivý a rob pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zj 3:14-20).

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Marec

Odložilík František, Ing.	14.3.
Korenko Andrej	15.3.
Garčar Štefan	21.3.
Rošková Anna	23.3.
Dubašák Jozef	24.3.
Chladoň Viktor	24.3.

Apríl

Láska Ondrej	5.4.
Rusnačková Jarmila	14.4.
Barlák Daniel	16.4.
Gansejová Anna	24.4.
Sendecký Viliam	25.4.
Žilková Katarína	28.4.
Horvayová Erika	29.4.
Příbylová Mária	30.4.

OZNAMY

Cirkevný zbor ECAV Švábovce otvára v novom školskom roku 2011/2012 cirkevnú materskú škôlku. Záujemcovia o umiestnenie dieťaťa získajú všetky potrebné informácie na farskom úrade vo Švábovciach.

„Tu som, pošli ma“, pod týmto názvom vyšla v Evanjelizačnom stredisku v Bratislave útlá knižička **Rosalindy Goforthovej**, manželky misionára v Číne koncom 19. a začiatkom 20. storočia. Po zoznámení s Jonathanom Goforthom na otázku: „Spojíš svoj život s mojím pre Čínu?“

odpovedala : „Áno“. O niekoľko dní neskôr sa jej spýtal: „Sľúbiš mi, že mi dovoľíš dať na prvé miesto môjho Pána a Jeho prácu, dokonca aj pred teba?“ Odpovedala: „Áno, vždy.“ Splnenie tohto sľubu nebolo jednoduché, pretože misionárska práca v Číne bola veľmi zložitá, ťažká a aj život ohrozujúca. Zomreli im 4 deti a aj ich život bol neraz ohrozený. Goforthovci sa vo svojej silnej viere dokázali preniesť aj cez ťažkosti a odmenou im boli tisícky domorodého obyvateľstva, ktorí prijali Ježiša Krista za svojho Spasiteľa. Začalo sa pôstne obdobie, keď si viac uvedomujeme Božiu lásku k nám hriešnym ľuďom a Jeho veľké milosrdenstvo. Pôst nás preto

má viesť k pokore, ktorá nemyslí len na seba. Prvé miesto v našej mysli, v našom živote má patriť nášmu Spasiteľovi a lásku k Nemu máme dokazovať aj službou svojim blíznym. Mnohí čakajú na to, aby si na nich niekto spomenul, keď musia žiť v osamelosti (pre chorobu či starobu) a chýba im spoločenstvo veriacich. Buďme horlivejší v tomto období, berme do ruky Božie slovo a učme sa z neho žiť život so svojim Spasiteľom. Kráčajme pôstom ako ľudia nádeje, veď na konci je Ježišovo víťazstvo. Smelo vložme svoj život do Jeho rúk a vyznajme: Tu som, pošli ma!

Ticho a pokoj veľkonočného rána

May Riley Smith, z knihy Pramene v púšti

Oh ty, čo vždy chodíš so smútkom na tvári
pomedzi hroby popri stromoch starých,
zanechaj pre dnešok tie smútky, starosti
a pozdvihni oči ku Božej večnosti.

Nie je čas na horkosť, sklúčenosť a žiaľ,
zvoľte skôr ľalie, nie bledý zlatohlav.
Nech sa vám duše chvejú šťastím a radosťou,
vašou odpoveďou na hlas veľkonočných zvonov.

Ak by Kristus bol stále v zajatí v hrobe,
ľakali by sme sa v strachu a v porobe.
Ak by semeno neodumrelo a On by nevstal,
kto by ti slzy, čo dnes roníš, stieral?

Ak by Kristus bol mŕtvy, vtedy by nutný bol žiaľ,
ale On zvíťazil nad smrťou a z hrobu vstal.
Ticho a pokoj! Tvoj vzdych aj keď len na chvíľu
dáva na Veľkú noc prázdny žiaľu.

VEĽKONOČNÁ MODLITBA

Zlatica Oravcová

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne city
úprimnej lásky, čo sa nenadýma,
nech tečie prameň až doteraz skrytý,
nech hriechu osteň viacej nemučí ma.

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne ducha,
čo súciti prejaví a obviaže rany.
Odej mi srdce do svojho rúcha,
nech slúžiť bližným vždy som odhodlaný.

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne túhy,
posvätné, krásne, ktoré povznesú ma.
Zmiluj sa, zmiluj a splať moje dlhy,
nevládzem, Pane, veľká to suma!

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne sily,
za Tebou kráčať, vyznávať Ťa všade.
Vzkries vo mne dobro, Spasiteľ môj milý,
k nohám Ti srdce odovzdane kladiem.
Amen.

GOLGOTSKÁ MANNA

Vincent Blažko

Ako sa ľady pohli
zas dolu riekou
a sneh sa topí na úbočí,
tak človek, ako mliekom,
slzami hasí smäd,
za slnkom hľadia jeho oči.

Veď dušu treba naplniť
pôstnym pokáním,
aby sa roztopil ľad zlosti,
veď svet ju iste poranil
šípami nenávisťi
a túži v kríži po milosti.

Na dlaň ju polož, človek,
na ruku lásky,
aby ju zohrial plameň jara
a oblieka šat krásny
do všedných, ťažkých dní,
aby z nej išla jasná žiara.

Do výšok stúpaj, duša,
leť ako vtáča,
nech vánok z Golgoty ťa nesie,
keď púšťou zeme kráčaš,
krídlami viery mávaj
a spievaj, spievaj novú pieseň.

Po Veľkom piatku, ľud môj,
príde Veľká noc,
v kostoloch zaznie Haleluja!
Hľaď vierou na Božiu moc,
sám plný pokoja,
víťaznú pieseň z duše spievaj.

AUGSBURSKÉ VYZNANIE KONFESIJNÝ ZÁKLAD EVANJELICKEJ CIRKVI

Ivan Lukáč: Minimum evanjelika – EPST z 26.01.2011; pripravila Soňa Slahová

Augsburské vyznanie bolo zverejnené na sneme v meste Augsburg 25. júna 1530 pred cisárom Karolom V. a napísal ho Filip Melanchton, jeden z reformátorov cirkvi. Je jednou zo šiestich Symbolických kníh ECAV.

Ako konfesijný základ evanjelickej cirkvi má táto kniha dve časti.

Prvá časť: Články viery a učenia (21 článkov): O Bohu; O dedičnom hriechu; O Synovi Božom; O ospravedlnení; O kazateľskom úrade; O novej poslušnosti; O cirkvi; Čo je cirkev?; O krste; O svätej Večeri Pánovej; O svedí; O pokání; O užívaní sviatosti; O cirkevnej správe; O cirkevných ustanoveniach; O občianskych veciach a svetskej správe; O príčine hriechu; O viere a dobrých skutkoch; O vyzývaní svätých.

Druhá časť: Sporné články, v ktorých sa uvádzajú zneužitia (predstavuje rozdiely v učení medzi evanjelikou a katolíckou cirkvou). Ide o články: O sviatosti pod oboma spôsobmi; O manželstve kňazov; O omši; O spo-

vedí; O rozlišovaní pokrmov; O kláštorňých sľuboch; O biskupskej moci.

Augsburské vyznanie kládlo dôraz najmä na spasenie z milosti, teda nie zo skutkov, nie zo zákona. Ušnú sved' ako povinnosť zrušilo, nechalo ju len ako možnosť. Zachovalo iba dve sviatosti – Krst svätý a Večeru Pánovu. Zdôraznilo, že cirkev je tam, kde sa Božie slovo zvestuje čisto a sviatosti prisluhujú podľa Kristovho prikazu. Odstránilo uctievanie svätých a panny Márie i prisluhovanie Večere Pánovej iba jedným spôsobom (prijímanie chleba ako Kristovho tela). Zrušilo celibát kňazov a učenie o očistci, prvenstvo rímskeho biskupa – pápeža (jeho nadradenosť nad ostatnými v cirkvi) a ďalšie nebiblické ustanovenia katolíckej cirkvi.

Popri Augsburskom vyznaní sú ďalšími symbolickými knihami ECAV: Apológia, čiže Obrana Augsburského vierovyznania; Šmalkaldské články; Pojednanie o pápežovej moci a prvenstve; Malý katechizmus Dr. Martina Luthera; Veľký katechizmus Dr. Martina Luthera a Formula svornosti. Všetky spolu patria do Knihy svornosti, ktorú vydali v roku 1580.

HODNOTY NÁŠHO ŽIVOTA VO SVETLE DESIATICH BOŽÍCH PRIKÁZANÍ (5 M 5:1-21)

Spracovala Soňa Slahová podľa O. Andersen, Pri prameni a J. O. Markuš, Mojžiš a Desatoro

Skrze Mojžiša Boh uzavrel zmluvu s ľudom Izraela na Sinaji. Je to výnimočná zmluva zákona ustanovená preto, aby zjavila Božiu svätosť! Obsahuje štyri konkrétne formy vyjadrenia Božej vôle: príkaz, zákaz, trest za porušenie príkazu a zákazu, požehnanie a sľuby za ich dodržanie.

Ako krátko hovorí náš Boh, to nám jasne ukazuje Desatoro v Starej zmluve a Modlitba Pánova v Novej zmluve. Desatoro je esencia. Zhustene je v ňom tak mnoho povedané, že za mnohé tisícročia ho ľudstvo nebolo schopné vyčerpať ani prekonať. Nič lepšie človek ani nevidel, ani nevytvoril.

Už samo číslo desať znamená veľa, je to biblické číslo, číslo plnosti. V tých desiatich prikázaniach je v podstate zachytené všetko, čo má skutočnú a trvalú hodnotu. Zopakujme si ich. Prvé dva prikázania sa týkajú svätého Boha. Najvzácnejšou hodnotou ľudského života je Boh, bez neho ľudský život zostane prázdny a nemá zmysel. Keď aj všetko budeme mať, v skutočnosti zostaneme prázdni a veľmi chudobní.

Ja som Hospodin, Tvoj Boh:

1. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

2. Nebudeš brať meno Božie nadarmo! – V tomto prikázaní ide o Božie meno, ktoré je sväté a nadarmo ho používať bez trestu nikdy nemožno. V Božom mene sa skrývajú ohromné hodnoty a aby nám to bolo jasnejšie, veľký Boh sa stal vo svojom Synovi podobný nám ľuďom – stal sa Človekom. Boha ešte nikto nevidel, ale Ježiša z Nazareta áno a On nám povedal: „Kto mňa vidí, vidí Otca, lebo Otec a Ja sme jedno.“ Boh je na prvom mieste, lebo kde On chýba, tam sa nám v podstate stratí všetko ostatné. On sám sa nazýva žiarlivým Bohom nie preto, že by sa o svoju veľkosť bál, ale v našom záujme. Chce nás mať úplne a dokonale. Je to reakcia Božej lásky proti všetkému, čo chce nás ľudí zničiť tým, že nás vedie od Neho preč. My žijeme v čase, keď je vzhľadom na Božiu osobu priveľa zmätku. Ľudstvo žije v ilúzii, že postupom času sa mu podarí vytvoriť naozajstný raj na zemi. Ľudstvo dosiahlo vyspelú technickú civilizáciu, ale tým aj vždy väčšiu a väčšiu vyspelosť ľudských zločinov. Aj svetové mocnosti tu stoja bezradné a pýtajú sa, čo robiť.

3. Pamätaj, že máš sviatočný deň svätiteľ! - Deň odpočinku sa volá Boží deň. Siedmy deň, nedeľu, človek potrebuje tak pre telo, ako aj pre dušu. Zápas o deň odpočinku trvá. Mali by sme sa naučiť s touto hodnotou nášho života narábať sväto.

4. Cti si otca i matku, aby si dlho žil na zemi! – Toto prikázanie chráni ustanovizeň, ktorou je rodina. Nie ľudia ju vymysleli, ani Mojžiš, ale praveký zákon, vytvorený Bohom. V zdravej rodine sa vytvárajú a skrývajú najvzácnejšie poklady. Do rodiny zveril svätý Boh aj svojho jediného Syna. Ducha zdravej rodiny nemôžeme ničím nahradiť. Bohabojnosť a zdravé lipnutie jeden na druhom, dávajú rodine vzácnosť vzájomnej úcty.

5. Nezabiješ! – Týmto prikázáním chce Boh zachraňovať život. Život zostane pre nás navždy tajomstvom, nie je to náš monopol. Nejde len o život blížneho, ale aj o náš vlastný. Poznáme vrahov, ktorých štátne moci zatvárajú do väzenia, lebo sú nebezpeční. Koľko je však neznámych vrahov, ktorí vraždia nenarodené deti, alebo už aj narodené, alebo koľko ľudí si pripravuje hrob alkoholom, fajčením, prejedaním sa a mnohými inými jedmi. Život je svätý, je výlučne Boží dar a práve preto ho musíme brať vážne, lebo z neho budeme raz musieť vydať počet. Musíme ho raz vrátiť Darcovi.

6. Nescudzoložíš! – Týmto prikázáním svätý Boh chce chrániť svätyniu manželstva. Naše pohlavie je tak tiež vzácna hodnota. Naš Boh stvoril všetko dobré, a také je aj naše pohlavie. Skrývajú sa v ňom obrovské hodnoty života. Život sa tým stáva krajší a bohatší. Ďakujme nášmu Bohu, že nás postavil za svojich spojencov a spolutvorcov života. Toto je ale najnebezpečnejšia oblasť nášho života. V

nebezpečenstve nie je len telo ale aj duša.

7. Nepokradneš! – Pán Boh chce týmto prikázáním chrániť naše pozemské majetky, pozemské hodnoty. Nie sme len dušou, duchom, ale aj telom. Pre pozemský život potrebujeme domov, chlieb, vodu a všeličo iné. Naš Pán na túto oblasť vôbec nezabudol. Vieme, že nielen pohlavné pudy sú mocné, ale aj sklony získať a mať čím viac pozemského bohatstva. Ľudské dejiny neprestajne sprevádzali a sprevádzajú vojny, v ktorých skoro vždy ide o majetky, ktoré jedni mali a druhí ich chceli vziať. Ale nielen chamtivec, lakomec je zlodej, ale aj každý, kto nechce statočne pracovať, kto nevie šetriť a potom sa usiluje napadnúť vlastníctvo druhého a začne kradnúť.

8. Nevypovieš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu! – V prikázanií Boh chráni nielen svoje meno, ale aj naše, našu česť, poctivosť, statočnosť a šľachetnosť. Tieto vlastnosti sú vzácne a môžu sa poškodiť klamstvom a falošným svedectvom. Sú to hriechy jazyka, ktorý nazýva Svätý Duch pekelným zlom.

9. Nepožiadáš dom svojho blížneho!

10. Nepožiadáš ani jeho manželku ani nič, čo je jeho!

V týchto prikázaniach sa hovorí o žiadostivosti ľudí, ktorí chcú viac ako treba a čo im nepatrí. Na takéto žiadostivosti si treba dávať pozor, lebo nielen v našom živote, ale aj v živo-

te druhých narobia mnoho bolesti a škôd. Najlepším strážcom našich žiadostí je Duch Svätý.

Všetko, čo sa týka dobrých skutkov a toho, čo Boh vyžaduje od nás ľudí, je vyjadrené v tomto zhrnutí:

1. milovať Boha z celého srdca;
2. milovať svojho blížneho, ako seba samého.

Všetky zákazy sú zhrnuté: „Nepožiadaj“ (9. a 10. prikázanie). Biblia hovorí o úplnom zákaze proti žiadostivosti (R 7:7). Je to hriech mať chuť hrešiť. Za každým prikázaním je skrytá požiadavka bezhriešnosti a dokonalosti voči Bohu. Boh vyžaduje celého človeka, celé srdce! Ten, kto miluje Boha, miluje aj svojho blížneho. (Mt 22:37-40).

Spravodlivosť zo zákona nikdy neexistovala medzi ľuďmi, ale spravodli-

vosť z viery, tá existuje. Je sprítomne-ná vo všetkých, ktorí veria v Pána Ježiša (Sk 10:35; 2 Tim 2:22 a iné).

Len Pán Ježiš dodržal prikázania a naplnil zákon. Spravil to za nás všetkých. Je našou spravodlivosťou pred Bohom!

Na základe zákona poznávame, čím hriech v skutočnosti je. Zákon nepôsobí rozdielne na ľudí, ale ľudia sa k nemu rôzne stavajú. Apoštol Pavol, kým nestretol Pána Ježiša, žil bez zákona, aj keď ho od svojho detstva vedel naspamäť (R 7:9-11).

Tak, ako je zákon zjavením Božej svätosti, je evanjelium zjavením Božej zachraňujúcej lásky. Zákon a evanjelium patria spolu. Nesmú sa od seba oddeľovať a nesmú sa navzájom miešať! Kto sa skloní pred Božím zákonom a uzná jeho pravdivosť o sebe, bude počuť aj Božiu zvesť evanjelia.

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH FEBRUÁR 2011 - MAREC 2011

- **Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli:** Božena Sendecká (84), Mária Ruttkayová (86), Anna Božoňová (88), Dušan Korenko (60), Želmíra Pribylincová (87).

POZÝVAME AJ NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA

- konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:30 h
- spevokol – každú stredu o 17:00 h
- modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
- biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h
- mládež – každý piatok o 18:00 h
- detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

3. 3. 1851 - zomrela v Novom Meste nad Váhom spisovateľka Ľudmila Podjavorinská, vlastným menom Riznerová (60. výročie)

8. 3. 1891 - zomrel v Badíne evanjelický farár, básnik, hudobný skladateľ August Horislav Krčméry (120. výročie)

10. 3. 1796 - narodil sa v Rimavskej Píle knihovník, kníhkupec, náboženský spisovateľ a podomový predajca kníh Matej Hrebenda; svoju pozoruhodnú knižnicu rozdelil pre Maticu slovenskú a pre slovenské evanjelické gymnázium v Revúcej (215. výročie)

12. 3. 1846 - narodil sa v Liptovskom Mikuláši pedagóg, spisovateľ, prekladateľ, organista, osvetový pracovník, funkcionár Tranoscia Rehor Uram-Podtatranský (165. výročie)

12. 3. 1921 - zahynul v Žiline lekár, spisovateľ, tolstojovec Dušan Makovický (90. výročie); narodil sa 10. 12. 1866 v Ružomberku (145. výročie)

21. 3. 1841 - narodil sa v Partizánskej Ľupči evanjelický farár, pedagóg, re-

daktor, správca martinského evanjelického gymnázia Jozef Nedobry (170. výročie); zomrel 7. 10. 1921 v Senici; pochovaný je v Martine (90. výročie)

25. 3. 1836 - narodil sa v Lubine evanjelický farár-senior, botanik, cirkevný historik Jozef Ľudovít Holuby (175. výročie)

14. 4. 1906 - narodil sa v Brezovej pod Bradlom evanjelický farár-biskup, pedagóg, správca sirotinca v Modre Štefan Kátlovský (105. výročie)

24. 4. 1836 - uskutočnila skupina študentov bratislavského lýcea pamätnú vychádzku na hrad Devín; zaviazali sa vernosťou slobode a národu s cieľom pozdvihnutia národného života na Slovensku a na pamiatku prijali k svojim menám aj slovanské (175. výročie)

28. 4. 1881 - zomrel v Banskej Bystrici štúrovský básnik Ján Botto, predstaviteľ slovenského literárneho romantizmu, autor Smrti Jánošíkovej a ďalších balád inšpirovaných ľudovými povestami (130. výročie)

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

MAREC

- 3. Št. 18.00 - Poprad, Večerné služby Božie
- 6. Ne. 09.00 - Poprad, Predpôstna nedeľa
10.30 - Stráže, Predpôstna nedeľa
- 9. Št. 18.00 - Poprad, Popolcová streda
- 13. Ne. 09.00 - Poprad, 1. pôstna nedeľa
10.00 - Sviatosť Večere Pánovej
- 17. Št. 18.00 - Poprad, Večerné služby Božie
- 20. Ne. 09.00 - Poprad, 2. pôstna nedeľa
10.30 - Stráže, 2. pôstna nedeľa
- 24. Št. 18.00 - Poprad, Večerné služby Božie
- 27. Ne. 09.00 - Poprad, 3. pôstna nedeľa
10.30 - Spišská Sobota, 3. pôstna nedeľa
- 30. Št. 15.00 - DD na Kom. ul., sviatosť Večere Pánovej
- 31. Št. 15.00 - DD Xenón, sviatosť Večere Pánovej
18.00 - Poprad, Večerné služby Božie

APRÍL

- 3. Ne. 09.00 - Poprad, 4. pôstna nedeľa, Laetare
10.30 - Stráže, sviatosť Večere Pánovej
- 7. Št. 18.00 - Poprad, Večerné služby Božie
- 10. Ne. 09.00 - Poprad, Smrtná, pašiové služby Božie
- 14. Št. 18.00 - Poprad, Večerné služby Božie
- 17. Ne. 09.00 - Poprad, Kvetná, pašiové služby Božie
10.00 - Poprad, sviatosť Večere Pánovej
10.30 - Stráže, 6. pôstna nedeľa, Kvetná
- 21. Ne. 09.00 - Poprad, sviatosť Večere Pánovej, Zelený štvrtok
- 22. Pi. 09.00 - Poprad, Veľký piatok, pašiové služby Božie
10.00 - sviatosť Večere Pánovej
- 24. Ne. 09.00 - Poprad, 1. slávnosť veľkonočná
10.30 - Stráže, 1. slávnosť veľkonočná
- 25. Po. 09.00 - Poprad, 2. slávnosť veľkonočná